

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ตลาดแรงงานในสภาพปัจจุบันมีการแข่งขันกันอย่างมาก การคัดสรรบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งงาน ซึ่งมีอยู่น้อยแต่ยังว่างอยู่ให้เข้ามาทำงานในองค์กรหรือบริษัทซึ่งต้องการบุคลากรที่มีความสามารถ และมีศักยภาพในการทำงาน นักศึกษาจำนวนมากที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจากสถาบันต่างๆ ในแต่ละปีมีอยู่เป็นจำนวนมากต่างก็มีความหวังในการที่จะมีงานทำ ความเชื่อมั่นของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ตนศึกษาอยู่กลายเป็นปัญหาของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษา รวมถึงนักศึกษาที่กำลังจะเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งความมั่นใจในสถาบันการศึกษาของตนว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีโอกาสได้งานทำมากนักน้อยเพียงใด

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ยุคสังคมเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) ซึ่งเป็นยุคของเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการพัฒนาไปสู่สภาพสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนา สำหรับประเทศไทยการพัฒนามุ่งเน้นไปที่การปฏิรูป การศึกษาและการพัฒนาคนในส่วนของ การปฏิรูปการศึกษาได้มีการจัดระบบการบริหารด้านพื้นฐานทางการศึกษา สนับสนุนให้แรงงานสามารถพัฒนาทักษะ ยกระดับฝีมือให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง เร่งประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศทุกระดับ ในส่วนของการพัฒนาคนได้มีการเสริมสร้างศักยภาพของคนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สร้างทักษะในการแก้ปัญหาและจัดการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการในการพัฒนาให้มีความรู้ ตลอดจนส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน (จรัสสา แจ่มใส, 2544 : 39-42) จากสภาพการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า “คน” นับเป็นเป้าหมายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ต่อเนื่องมายังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ที่เน้นคนเป็นเป้าหมายหลักสำหรับการพัฒนา โดยมุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างเต็มที่ในทุกด้าน (เดชา ป่อวาริ, 2545 : 1) โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและการฝึกอบรมกับสถานประกอบการในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรบุคคล การประสานพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูล สารสนเทศ เพื่อประโยชน์ใน

การปรับปรุงหลักสูตร และการกำหนดเป้าหมายการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับตลาดแรงงานอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาบุคลากรด้านการสอนให้มีคุณภาพทางวิชาการและก้าวทันกระแสของการเปลี่ยนแปลง เพื่อที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดแรงงาน การพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันหรือ ผู้ที่จะเข้ามาศึกษาต่อในสถาบัน ได้มากขึ้นเพียงใด จึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงทัศนคติในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ดังแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2554 ที่ได้วางกลยุทธ์และมาตรการในการปฏิบัติไว้ ดังนี้ (แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2549-2551 : 26-35)

แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (พ.ศ. 2549-2551) ได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัย 7 กลยุทธ์ และมาตรการแนวทางการปฏิบัติที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ในด้านที่มุ่งเน้นการจัดการจัดการคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคนเพิ่มเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งประกอบด้วย

กลยุทธ์ มาตรการ และแนวทางการปฏิบัติ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต

โดยมหาวิทยาลัยจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน สามารถสร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย มหาวิทยาลัยจะใช้กลไกการให้บริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชนเมือง และระดับชาติตามความต้องการและความจำเป็น ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาความยากจนและการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน กิจดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จะเปลี่ยนจากการดำเนินงานแยกส่วนในแต่ละพันธกิจ มาเป็นการบูรณาการพันธกิจต่างๆ เข้าด้วยกัน

มาตรการที่ 1.1 การจัดการศึกษาหลายรูปแบบภายใต้เกณฑ์มาตรฐาน และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา

มาตรการที่ 1.2 จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

มาตรการที่ 1.3 สนับสนุนการพัฒนาการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการ

กลยุทธ์ที่ 2 ผลิตรากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการผลิตกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยีอย่างมีคุณภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างต่อเนื่อง สามารถพัฒนานวัตกรรมใหม่สู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่เป็นความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย จนนำไปสู่การสร้างรายได้ในรูปแบบธุรกิจวิชาการ และการเป็นต้นแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรการที่ 2.1 พัฒนาศักยภาพนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรการที่ 2.2 ขยายโปรแกรมการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพบัณฑิตผ่านกระบวนการสร้างคุณค่า

มหาวิทยาลัยจะเริ่มพัฒนาระบบบริหารจัดการตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ใช้วิธีการจัดการความรู้ (Knowledge Management) และกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) รวมทั้งกลไกอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นเครื่องสำคัญในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และสร้างสรรค์วัฒนธรรมแห่งองค์การการเรียนรู้ (Learning Organization) มีการประสานทรัพยากรระหว่างหน่วยงานภายในและเกื้อกูลสนับสนุนซึ่งกันและกัน มหาวิทยาลัยจะสร้างฐานองค์ความรู้และพัฒนาเครือข่าย และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีศักยภาพเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ภายในมหาวิทยาลัย

มาตรการที่ 3.1 พัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยเพื่อเสริมสร้างคุณภาพบัณฑิต

มาตรการที่ 3.2 พัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และการประพฤติดีของนักศึกษา

มาตรการที่ 3.3 พัฒนาเครือข่ายสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการเพื่อเน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ

มาตรการที่ 4.1 พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

มาตรการที่ 4.2 ส่งเสริมงานวิจัย

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จะเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งสร้างเครือข่าย แสวงหาความร่วมมือกับภายนอก เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตที่ได้รับความเชื่อถือจากผู้ใช้บัณฑิตและสังคมในระยะยาว

มาตรการที่ 5.1 สร้างและเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับความต้องการ และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

มาตรการที่ 5.2 ส่งเสริมรูปแบบการทำงานที่ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์ที่ 6 อนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยจะอนุรักษ์ ส่งเสริม สืบสานศิลปวัฒนธรรม และบูรณาการงานด้านนี้เข้ากับพันธกิจอื่นรวมทั้งมีส่วนร่วมในการเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยในความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยไปสู่สากล

มาตรการที่ 6.1 เผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

มาตรการที่ 6.2 เชื่อมโยงงานด้านอนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจด้านการบริการวิชาการ

กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาสมรรถนะ (Competency) ทูมนมนุษย์

บุคลากรของมหาวิทยาลัยจะได้รับการพัฒนาสมรรถนะ (Competency) มีความเข้าใจในการใช้ “ความรู้” เพื่อยกระดับการปฏิบัติงาน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ที่มีประโยชน์ต่อกันโดยผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนที่เข้มแข็ง กระบวนการจัดการความรู้จะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในวิถีการดำเนินงาน บุคลากรจะได้รับข้อมูลข่าวสาร แสวงหา แลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้ ผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย และผ่านวิถีชีวิตการทำงานแต่ละวัน สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง คิดริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนางานของตนเองได้ จนกลายเป็นความสำคัญในการเพิ่มขีดสมรรถนะการแข่งขันของมหาวิทยาลัยในระบบสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ สามารถรักษาความเป็นต้นแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้ต่อเนื่องยาวนาน การเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization-HPO) ที่พร้อมจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับในอนาคตอันใกล้ได้ในที่สุด

มาตรการที่ 7.1 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผ่านกระบวนการจัดการความรู้

มาตรการที่ 7.2 ปรับระบบการบริหารบุคคลให้มีประสิทธิภาพ

จากสภาพการณ์ดังกล่าวของการศึกษา ทุกภาคส่วนได้มุ่งที่จะพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของการศึกษาไม่ว่าจะเป็นแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2549) และแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (พ.ศ. 2549-2551) ที่ได้มุ่งเน้นที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยในสถานะที่เป็นสถาบันการศึกษา เป็นแหล่งความรู้ในการที่จะสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพของสังคมออกไปสู่ตลาดแรงงาน การศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาต่อการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา จะเป็นสิ่งที่บอกลถึงทัศนคติของนักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขา และแขนงวิชาต่างๆ ว่าเมื่อจบการศึกษาแล้ว นักศึกษาจะตัดสินใจประกอบอาชีพอย่างไร ที่ตรงกับความรู้ความสามารถของนักศึกษา ทัศนคติในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญในการที่จะพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของนักศึกษาเพื่อเป็นการสร้างศักยภาพของนักศึกษาให้มีความเหมาะสมกับอาชีพที่นักศึกษาตั้งใจไว้เมื่อสำเร็จการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. เพื่อศึกษาถึงทิศทางในการประกอบอาชีพของนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในการสร้างความเชื่อมั่นต่อการเรียน การมีงานทำหลังจบการศึกษา
2. ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน เพื่อการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม
3. ใช้เป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นในการประกอบเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตโดย

ศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย และ ศูนย์การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 21 ศูนย์การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 26,874 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2549 ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย และศูนย์การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 21 ศูนย์การศึกษา จำนวน 3,512 ตัวอย่าง ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่สถานภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 จำแนกตาม

1.1 เพศ

- ชาย
- หญิง

1.2 คณะที่ศึกษา

- มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- วิทยาการจัดการ
- ครุศาสตร์

1.3 สถานที่ศึกษา

- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- ศูนย์การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 21 ศูนย์การศึกษา

1.4 เกรดเฉลี่ยของนักศึกษา

1.5 ชั้นปีที่ศึกษา 1-4

2. ตัวแปรตาม ทัศนคติของนักศึกษาต่อการประกอบอาชีพ

2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

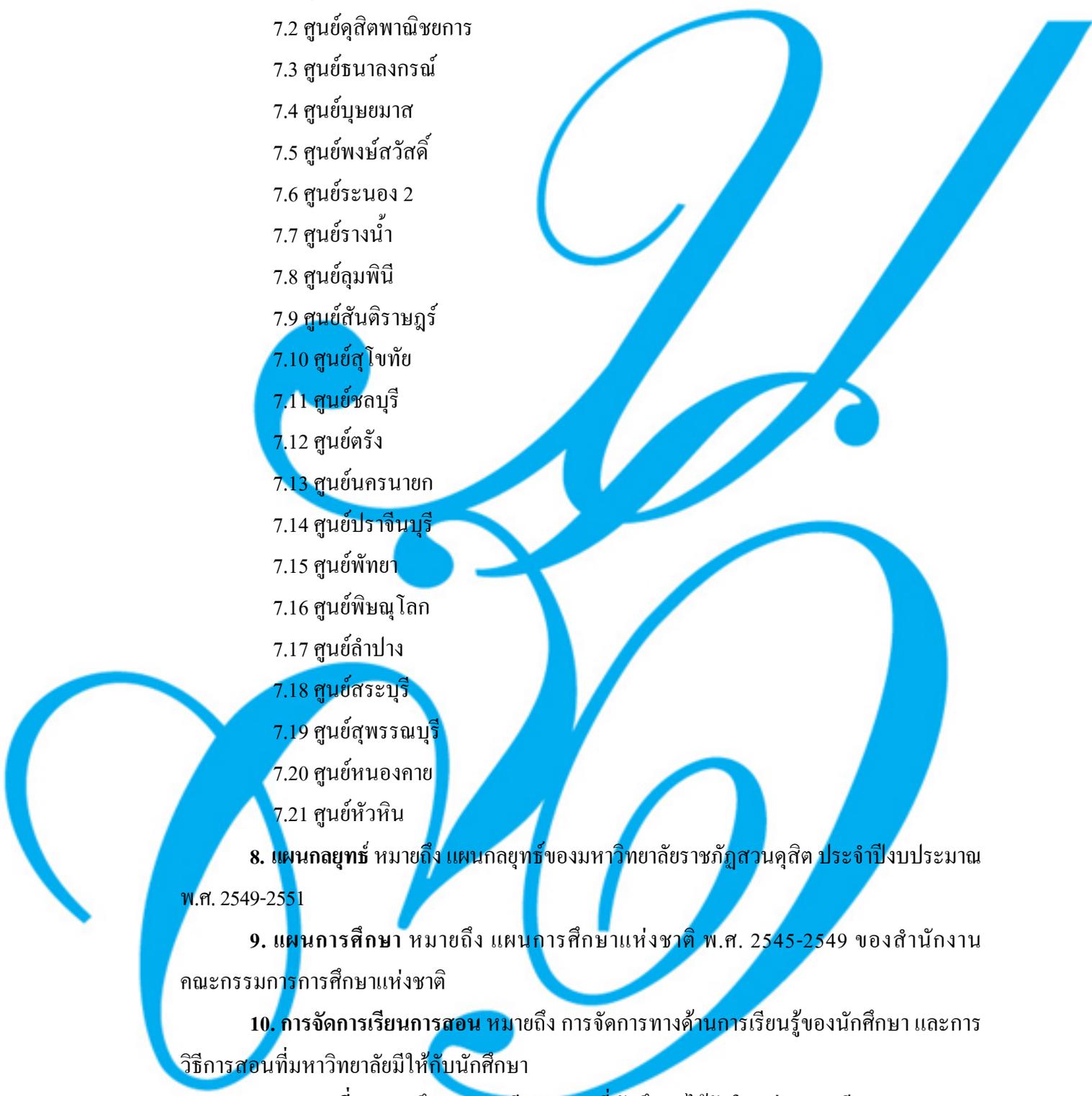
2.2 ด้านการประกอบอาชีพ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศ ต่างกันมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีคณะที่ศึกษา ต่างกันมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสถานที่ศึกษา ต่างกันมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. **ทัศนคติ** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีรากฐานมาจาก ความเชื่อที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นสภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา ในทางสนับสนุน หรือ ต่อต้าน บุคคล สถาบัน สถานการณ์ หรือแนวความคิด
2. **ความเชื่อมั่น** หมายถึง ความมั่นใจในการมีงานทำหลังจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. **การประกอบอาชีพ** หมายถึง การมีงานทำของนักศึกษาที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.1 รับราชการ
 - 3.2 รัฐวิสาหกิจ
 - 3.3 บริษัท/ธุรกิจเอกชน
 - 3.4 ธุรกิจของครอบครัว
 - 3.5 อาชีพส่วนตัว
4. **ความเพียงพอในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย** หมายถึง ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยที่มีความเหมาะสมเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา
5. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2549 ชั้นปีที่ 1-4 ทั้งในมหาวิทยาลัย และศูนย์การศึกษา 21 ศูนย์การศึกษา
6. **มหาวิทยาลัย** หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
7. **ศูนย์การศึกษา** หมายถึง หน่วยงานที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัย ที่ตั้งอยู่นอกมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 21 ศูนย์การศึกษา ประกอบด้วย

- 
- 7.1 ศูนย์จัดสรรนิทวงศ์
 - 7.2 ศูนย์ดุสิตพาณิชยการ
 - 7.3 ศูนย์ธนาลงกรณ์
 - 7.4 ศูนย์บุษยมาส
 - 7.5 ศูนย์พงษ์สวัสดิ์
 - 7.6 ศูนย์ระนอง 2
 - 7.7 ศูนย์รางน้ำ
 - 7.8 ศูนย์ลุมพินี
 - 7.9 ศูนย์สันติราษฎร์
 - 7.10 ศูนย์สุโขทัย
 - 7.11 ศูนย์ชลบุรี
 - 7.12 ศูนย์ตรัง
 - 7.13 ศูนย์นครนายก
 - 7.14 ศูนย์ปราจีนบุรี
 - 7.15 ศูนย์พัทธา
 - 7.16 ศูนย์พิชญ์โลก
 - 7.17 ศูนย์ลำปาง
 - 7.18 ศูนย์สระบุรี
 - 7.19 ศูนย์สุพรรณบุรี
 - 7.20 ศูนย์หนองคาย
 - 7.21 ศูนย์หัวหิน

8. แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551

9. แผนการศึกษา หมายถึง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2549 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

10. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการทางการเรียนรู้ของนักศึกษา และการวิธีการสอนที่มหาวิทยาลัยมีให้กับนักศึกษา

11. เกรดเฉลี่ย หมายถึง คะแนนเรียนสะสมที่นักศึกษาได้รับในแต่ละภาคเรียน

12. สถานที่พัก หมายถึง ที่อยู่อาศัยของนักศึกษาระหว่างศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต